

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 123.959 van 7 oktober 2003
in de zaak A. 125.634/XIV-11.355.**

In zake : 1. XXX,
 2. XXX,
 die woonplaats kiezen bij
 Advocaat B. VRIJENS,
 kantoor houdende te 9000 GENT,
 Kortrijksesteenweg 551

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX en XXX, beide van Russische nationaliteit, op 29 juli 2002 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissingen van 6 juni 2002 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Eerste Nederlandse Kamer, waarbij wordt geweigerd hen als vluchteling te erkennen;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 19 mei 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 september 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. HAEGEMAN die, loco Advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partijen en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluitend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd
H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegrondheid van het beroep.

1.1. Overwegende dat in een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 1, (A), 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 57/22 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de zorgvuldigheidsverplichting, verzoekers laten gelden dat de bestreden beslissingen niet afdoende motiveren waarom hun vrees voor vervolging niet ressorteert onder de Vluchtelingenconventie, dat wordt gesteld dat joden in Kalinigrad niet het slachtoffer zijn van fysieke agressie en er in elk geval een beroep kan worden gedaan op de hogere Russische autoriteiten terwijl de aangehaalde informatie weerlegd wordt door rapporten aangaande de mensenrechten in de Russische Federatie, dat uit het recentste rapport van het US Department of State blijkt dat ze wegens hun joodse origine de bescherming van de Russische autoriteiten niet zomaar kunnen inroepen tegen het onrechtmatig optreden van de Russische bevolking, dat voorts niet wordt gemotiveerd waarom de wegens hun etnische origine ondergane discriminaties geweldplegingen en moeilijkheden niet kunnen beschouwd worden als element van een vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, dat immers ook feiten gepleegd door personen of bevolkingsgroepen in aanmerking kunnen worden genomen indien ze bewust door de autoriteiten worden geduld of indien deze weigeren dan wel niet bij machte zijn om een afdoende bescherming te bieden;

1.2. Overwegende dat, waar de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen aan de hand van een recent rapport van het Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken overweegt dat er in de Russische Federatie “voldoende beschermingsmogelijkheden zijn voor joden die dat nodig hebben” en dat ingeval de lagere autoriteiten onwillend zijn bij het bieden van bescherming een “beroep kan worden gedaan op hogere autoriteiten” genoegzaam wordt aangegeven waarom verzoekers niet als vluchteling worden erkend; dat, als administratieve cassatierechter, de Raad van State niet vermag de beoordeling van de feitenrechter in verband met het voorhanden zijn van een afdoende bescherming vanwege de autoriteiten over te doen; dat het overbodig is na te gaan of de feiten, gepleegd door derden, een vervolging in de zin van artikel 1, (A), 2 van dat Verdrag van Genève van 28 juli 1951 uitmaken, wanneer -zoals in voorliggend geval- wordt vastgesteld dat ertegen zo nodig

een afdoende bescherming door de overheid wordt geboden; dat het enig middel niet gegrond is;

2. Overwegende dat de verzoekende partijen geen gegrond middel tot nietigverklaring hebben aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven oktober tweeduizend en drie, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.